

İŞÇİ SINIFININ ALTERNATİF ARAYIŞI

Aydınlık Gazetesi, 29 Aralık 2020

Yıldırım Koç

Zonguldak Belediye işçisi yürüdü ZONGULDAK (Cumhuriyet) - Zonguldak Belediyesi'nde çalışan 1200 işçinin maaş, ikramiye ve toplu iş sözleşmeleri farkından doğan kişi başına 21'er milyon lira alacaklarının ödenmemesi üzerine bir hafta önce başlattıkları iş bırakma eylemlerini sürdürüyorlar. Belediye işçileri bugün de kent merkezinde yürüyüş yaptılar. İşçilerin kent merkezinde yaptıkları yürüyüş sırasında hükümet aleyhinde çeşitli sloganlar atmaları üzerine belediye binası önünde 150 kişilik bir polis gurubu tarafından oluşturulan barikatın Zonguldak Valisi Nurettin Turan'ın emriyle kaldırılması üzerine yürüyüş olaysız sona erdi.(BİROL ÜZMEZ)

11 Şubat 1992 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde yukarıdaki resim yayımlandı. 1992 yılı Şubat ayında iktidarda, Doğru Yol Partisi ile Sosyaldemokrat Halkçı Parti koalisyon hükümeti vardı. "Arı", ülkemizi 1983 sonundan 1991 sonuna kadar tek başına yöneten Anavatan Partisi'nin (ANAP) sembolüydü. "At", Başbakan Süleyman Demirel'in genel başkanlığını yaptığı Doğru Yol Partisi'nin (DYP) sembolüydü. "Ok" ise, genel başkanlığını Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü'nün yaptığı Sosyaldemokrat Halkçı Parti'nin (SHP) sembolüydü.

Zonguldak Belediyesi'nde çalışan işçiler, o dönemin üç önemli partisinin sorunlarına çözüm bulmadığını belirterek, işçilerin iktidarını savunuyorlardı. Bu savunmanın ne kadar ciddi ve etkili olduğu tartışılır; ancak belediye işçilerinin böyle bir pankart taşımaları, alternatif arayışının bir sonucudur.

İşçiler gerçekçi ve pragmatiktir. Sorun çözmeden götürülür. Sorun çözeceği umut edilen desteklenir.

İŞÇİLER MEVCUT PARTİLERDEN UMUDU KESECEK

İşçiler gerçekçidir; mümkün olduğunca az risk alarak sorun çözme konusunda çok yeteneklidir. Hayal dünyasında yaşayan birçok kişinin aksine, son derece gerçekçidirler. Sorunlarını iktidardaki partiye yavaşarak çözebiliyorlarsa, bu yola başvururlar. Ne zaman ki ekonomik kriz iyice derinleşir, o zaman, mevcut düzen içindeki seçenekleri tükettikten sonra, o güne kadar önemsemedikleri siyasal tercihlere ve örgütlere yönelirler.

Bu günlerde böyle bir sürecin başlarındayız. Türkiye'nin yıllardır içinde boğuştuğu ekonomik kriz, 2020 yılının Mart ayından itibaren covid-19 virüsü ile daha da derinleşti. İşini kaybetmeyen işçilerin ücretlerinde henüz önemli bir düşüş yok. TÜİK'in tüketici fiyatları endeksleri gerçekleri yansıtmasa da, çalışmayı sürdürebilen işçilerin parasal gelirleri bu oranda veya biraz üstünde artırıldığında, gerçek

ücretlerde (satınalma gücünde) önemli bir düşme olmuyor. Ancak ücretsiz izin uygulaması yaygınlaştırılıyor; işçi alacaklarının ödenmesi aksıyor; işsizlik hızla artıyor. İşsizlik arttıkça, çalışmayı sürdürebilen işçinin gerçek geliri düşmese bile, ailelerin toplam gelirlerinde önemli azalmalar meydana geliyor. Gelirlerdeki bu azalma, kredi kartı ve tüketici kredisi borçlarının işçi ailelerini giderek daha fazla sıkıştırdığı bir dönemde yaşanıyor.

Bu sorunlar artarak devam edecek. Bu koşullarda, işçinin desteğini alabilen siyasal örgütün, Türkiye'nin toplumsal ve siyasal geleceğinde büyük rol oynayabilmesi söz konusu.

Yarın bir gün bir işçi eyleminde, 28 yıl öncesine benzer bir pankart görürseniz, şaşırmayın.

İŞÇİNİN DESTEĞİNİ NASIL SAĞLANIR?

İşçi sınıfının desteği alınmadan ileriye doğru adım atılamaz.

İşçilerin desteğinin alınabilmesi için, önce işçilerin güveninin kazanılması gerekli. Güven kazanılmadan destek gelmez.

İşçilerin güveninin kazanılabilmesi için, işçilerin günlük sorunlarına sahip çıkılması şarttır.

Ancak, işçileri yakından tanımadan ve onların sorunlarını ayrıntılı olarak bilip, inandırıcı ve gerçekçi çözümler üretmeden, işçilerin sorunlarına sahip çıkılamaz.

İşçi sınıfını siyasi örgüte kazanmanın yolu, işçilerin sorunlarını onlardan daha iyi bilmekten geçmektedir.

İş Yasasını bilmeden, Borçlar Yasasının işçilere ilişkin bölümünü bilmeden, Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Yasasını bilmeden, işsizlik sigortasını bilmeden, sosyal güvenlik alanındaki düzenlemeleri bilmeden, ağzınızla kuş tutsanız, güven vermezsiniz, güven kazanamazsınız. Günümüzün son derece zeki, uyanık, gerçekçi işçisi, daha kıdem tazminatını veya yıllık ücretli izinden yararlanma koşullarını bilmeyen ve "öğretmenlik ve öncülük taslayan" kişinin yüzüne gülmese de, arkasından epeyce dalga geçer. Tarihin sunduğu fırsat iyi değerlendirilmeli, eksikler hızla giderilmelidir.